

અક્ષય યુથ

ડિસેમ્બર ૨૦૧૭ ગુજરાતી

દાદા ભગવાન પરિવાર

₹ 20

બ્રહ્મચર્ય



અનુક્રમણિકા

૦૪. વિષયની આત્મકથા

૦૬. વિષયભોગના અતિરેકની ખતરનાક અસરો

૦૭. બ્રહ્મચર્ય શું છે ?

૦૮. પ્રગટે ગુણો બ્રહ્મચર્ય સાધનાથી

૧૦. જોઈએ બ્રહ્મચર્ય વૈજ્ઞાનિક દ્રષ્ટિએથી

૧૧. Q & A

૧૨. મહાન પુરુષની ઝાંખી

૧૪. જ્ઞાની વિથ યુથ

૧૬. જ્ઞાનીની આશ્ચર્યની પ્રતિમા

૧૮. દાદાશ્રીના પુસ્તકની ઝલક

૨૧. અનુભવ

૨૨. મહાનુભાવો, ખીલ્યું જુવન
જેઓનું બ્રહ્મચર્યના પ્રભાવથી



You need to download QR Code Scanner
App from Play store or iTunes Store

Visit : <http://youth.dadabhagwan.org/Gallery/Akram-Youth>

Download free ebook / PDF versions of all
Akram Youth issues by scanning this QR code

તંત્રી

ડિમ્પલ મહેતા

વર્ષ : ૫, અંક : ૦૮

સર્ગાંગ અંક : ૫૬

ડિસેમ્બર ૨૦૧૭

સંપર્ક સૂત્ર :

જ્ઞાનીની છાયામાં,

ત્રિમંદિર સંકુલ, સીમંધર સીટી,

અમદાવાદ-કલોલ હાઇવે,

મુ.પો. - અડાલજ

જી.ગાંધીનગર-૩૮૨૪૨૧, ગુજરાત.

ફોન : (૦૭૯) ૩૯૮૩૦૧૦૦

email: akramyouth@dadabhagwan.org

website: youth.dadabhagwan.org

Printed & Published by
Dimple Mehta on behalf of
Mahavideh Foundation
Simandhar City, Adalaj -
382421. Dist- Gandhinagar

Owned by
Mahavideh Foundation
Simandhar City, Adalaj -
382421. Dist- Gandhinagar

Printed at : Amba Offset
Amba Offset, B-99,
GIDC, Sector-25,
Gandhinagar – 382025

Published at
Mahavideh Foundation
Simandhar City, Adalaj -
382421. Dist- Gandhinagar

કવર પેજ સાથે કુલ ૨૪ પેજ

લવાજમ (ગુજરાતી)

વાર્ષિક સભ્ય

ભારત : ૨૦૦ રૂપિયા

યુ.એસ.એ. : ૧૫ ડોલર

યુ.કે. : ૧૨ પાઉન્ડ

પાંચ વર્ષ

ભારત : ૮૦૦ રૂપિયા

યુ.એસ.એ. : ૬૦ ડોલર

યુ.કે. : ૫૦ પાઉન્ડ

D.D/M.O. 'મહાવિદેહ ફાઉન્ડેશન'

ના નામે મોકલવો.



સંપાદકીય

અ । મહિને, આપણે ભરતીની સામે તરવા જેવો એક વિશેષ અનુભવ કરવા જઈ રહ્યા છીએ. આ અંકમાં આપણે ‘બ્રહ્મચર્ય’ નામનાં એ શક્તિશાળી હથિયાર વિશે ચર્ચા કરીશું, કે જે આપણને સાંસારિક દરેક સમસ્યાઓનાં મૂળ એવા અબ્રહ્મચર્યનાં ઊંડા ખાડામાં પડતાં અટકાવે છે. આપણી પ્રાચીન સંસ્કૃતિમાં પણ બ્રહ્મચર્યના મહત્ત્વને ખૂબ પ્રાધાન્ય આપવામાં આવ્યું છે. આશ્રમ વ્યવસ્થામાં (વય અનુસાર જીવનનાં ચાર ભાગમાં), પહેલો આશ્રમ (જન્મથી યુવાવસ્થા સુધીની ઉંમરને), બ્રહ્મચર્યાશ્રમ (બ્રહ્મચર્ય આશ્રમ) કહેવાતો. ખીલતાં યુવાનોમાં બ્રહ્મચર્ય માટે શિસ્ત, માર્ગદર્શન અને શુદ્ધતા હોવી આવશ્યક છે.

દરેક ધર્મમાં બ્રહ્મચર્યનો સ્વીકાર થયો હોવા છતાં, સાચા જ્ઞાનનાં અભાવે, આપણે અસહાય દશામાં અસંયમના વમળમાં ફસાતાં જઈએ છીએ. આ કાળનાં પ્રવાહમાં, આખો દિવસ અબ્રહ્મચર્યને લગતી સામગ્રીઓનો અવિરત મારો તો થયા જ કરે છે, પણ એમાં કંઈ ખોટું છે એવો કોઈ વિચાર કરતું નથી. અબ્રહ્મચર્યના પરિણામો કેટલા નુકસાનકારક અને જોખમી છે, તેનાથી આજનો યુવાવર્ગ અજાણ છે. પૂજ્ય દાદાશ્રી અબ્રહ્મચર્યને ગંદવાડાનો ટગલો કહેતા. અબ્રહ્મચર્યનો ભ્રામક આનંદ માણવામાં મોટા મોટા સંતો અને ગુરુઓ પણ અધ્યાત્મના શિખરેથી ઊંડી ખીણમાં ઘડેલાઈ ગયા છે.

જો યુવાવયે ધ્યાન, અભ્યાસ અને કારકિર્દી પર કેન્દ્રિત કરી એ તરફ પુરુષાર્થ કરવામાં આવે તો સફળતાનો પાયો નિશ્ચિતપણે નખાશે. માટે જ, બ્રહ્મચર્યની પ્રચંડ શક્તિને જાણી આપણા હિતાહિતનું ધ્યાન રાખવા આપણે આ સંવેદનશીલ વિષયને લગતી ઘણી બધી માન્યતાઓ-ગેરમાન્યતાઓને સમજીએ કે જેથી યુવાઓ વિષય-વિકારના ભ્રામક આનંદના વમળમાં ફસાતાં પહેલાં એક વખત વિચાર જરૂર કરે...

- ડિમ્પલ મહેતા

હું છું 'વિષય'

મારામાં દયા નામની વસ્તુ નથી. મારા શિકારનું
શું થાય છે, એની હું દરકાર રાખતો નથી,
એ મારું કામ નથી.

મને તો તમે ઓળખતાં જ હશો. મહાશક્તિશાળી, ભયંકર દૈત્યોનો વંશજ એવો હું એટલે ‘વિષય’. મહાન એવાં કેટલાંય વ્યક્તિઓને હું પરાસ્ત કરું છું. એમનાં મનમાં જ રહેતો હોવા છતાં, તેઓ મારી હાજરી પારખી શકતાં નથી. મારા શિકારનું શું થાય છે, એની દરકાર કરવી એ મારું કામ નથી. મારું કામ તો વધારામાં વધારે લોકોને વિષયાગ્નિમાં હોમવાનું છે.

હું લોકોનાં મનમાં પ્રવેશી, તેમને વિષય કામી રાક્ષસ બનાવી દઉં છું. એમનાં બધાં સંબંધો ભૂલાવી, એમને કુદૃત્ય કરવા પ્રેરું છું. લોકો બુદ્ધિવિહીન છે! હું એમને આકર્ષિને છેતરું છું. ભ્રષ્ટ કરું છું. મારો નશો એવો છે કે જેની માટે વ્યક્તિ ભીખ માંગવા જેટલો લાચાર થઈ જાય છે અને દરેક જગ્યાએ મને જ શોધ્યા કરે છે. એકલી વ્યક્તિને જોઈને મારી શક્તિ બમણી થઈ જાય છે, માટે જ હું તેઓને એકાંત તરફ જવા પ્રેરું છું.

હું અતિ પરાક્રમી અને શક્તિવાન રાવણને છેતરી શક્યો. એના ઘમંડને ચૂર કરવા મેં જ એની પાસે સીતાહરણ કરાવ્યું અને એનો અંત નોતર્યો. ભલે ઋષિ વિશ્વામિત્ર પોતાની શૂરવીરતામાં કારણે બ્રહ્મર્ષિ પદને પામ્યા પણ એક વખત તો મેં તેમને અપ્સરા મેનકાનાં સૌંદર્યમાં ફસાવી, તેમનું બ્રહ્મચર્ય ડગાવી દીધું હતું. મોટાં મોટાં રાજવીઓ અને પ્રધાનોએ મારા વશીકરણ હેઠળ રાજપાટ અને સત્તા ગુમાવી છે. મારા પ્રભાવ હેઠળ ઈન્દ્ર-મહેન્દ્ર પણ ન કરવાનું કરી બેઠા છે. મોટાં ભાગનાં ગુનેગારો મારા પરાક્રમોનો શિકાર છે. ભૂતકાળમાં થયેલાં કેટલાંય યુદ્ધોનું કારણ જ હું છું.

કેટલાંય બ્રહ્મચારીઓનાં ચિત્તને ડોલાવવામાં હું સફળ થયો છું. જેઓ મનને આધીન બ્રહ્મચર્ય પાળે છે, તેઓને મેં ક્યારનાંય વશ કરી લીધાં. પણ જે, મનને આધીન નથી અને જ્ઞાનીને આધીન છે, તે બ્રહ્મચારીઓને હું હરાવી નથી શકતો. તો પણ હું હાર માન્યા વગર તેમનાં મનમાં પ્રવેશવાની કોશિષ જરૂર કરું છું. પણ, તેઓની સાધનનાનું અમૃત, મારાં કામાગ્નિનાં તણખાંને તરત જ ઓલવી નાંખે છે. માટે જ મારા વશ થયેલાંઓને હું જ્ઞાની પાસે જતાં રોકું છું. જેઓ પર મારો હક છે તેવા પરણિત યુગલો માટે પણ આ કાળનાં જ્ઞાનીએ બ્રહ્મચર્યનો દ્વાર ખુલ્લો કરી દીધો છે. હું આખા જગને વશ કરું છું પણ એકમાત્ર જ્ઞાની મને વશ કરીને બેઠાં છે. જ્ઞાનીના પ્રભાવથી હું ઓગળતો જાઉં છું.

પણ, હું આમ હાર નહીં માનું. તકની શોધમાં હું ફરતો રહીશ. અને આખા જગતને મારા સર્કલમાં લઈને જ રહીશ.

હવે મને ઓળખ્યો ને બરાબર ?

વિષય ના પ્રણામ!

વિષયભોગના અતિરેકની ખતરનાંક અસરો

બધા પ્રકારના સુખોને સૌથી વધારે નિષ્પ્રાણ કરનાર અને નિરુત્સાહી બનાવનાર અબ્રહ્મચર્યનો વિષય છે. આ સુખ ભોગવવામાં અનેક પ્રકારના પાપ થાય છે અને લાચારી, બંધન, ગુલામી, ખરાબ માનસિકતા, મલિન ઈચ્છાઓ, દુર્બળતા, અતિશય મહેનત અને થાક, માનસિક અશાંતિ, અનૈતિકતાનો અનુભવ થાય છે. જેમ શેરીના ફૂતરાને ગમે તેટલા પથ્થર મારો તોય પાછાં આંગણામાં આવીને ઊભા રહે (રોટલીના ટુકડાની લાલચમાં), એમ સંસારી મનુષ્યોને અલગ અલગ જગ્યાએથી ભરપૂર માત્રામાં માર પડતો હોવા છતાં, હડસેલા ખાતાં હોવા છતાં, ઠેરાનગતિ સહેવી પડતી હોવા છતાં, તેઓ સારી સમજ (બ્રહ્મચર્ય) પ્રત્યે દોરવાતાં નથી.

પશ્ચિમના પ્રખ્યાત ડોક્ટરોએ તારણ કાઢ્યું છે કે, વીર્યના સ્મલનથી, ખાસ કરીને નાની ઉંમરમાં, ઘણાં પ્રકારના રોગો થાય છે, જેવા કે, શરીર પર ફોલ્લીઓ થવી, ચહેરા પર ખીલ થવા, આંખ નીચે ફુંડાળા થવા, આંખો અંદર ઊતરી જવી, લોહીની ઊણપથી ચહેરો ફિક્કો પડી જવો, આંખે ઓછું દેખાવું, કિડની નબળી પડવી, પ્રજનન અંગોમાં દુઃખાવો થવો, કમરનો દુઃખાવો થવો, માથામાં અને સાંધાઓમાં દુઃખાવો થવો, વગેરે. આ ઉપરાંત યાદશક્તિ ઓછી થવી, અશક્તિ લાગવી, થાક લાગવો, આળસ આવવી, હતાશા અનુભવવી, હૃદયના ઘબકારા વધી જવા, જેવા પરિણામો ઊભા થાય છે. મોટાભાગનાં રોગો વીર્યનાં અતિશય દુર્વ્યયના લીધે થાય છે.

વિષયભોગથી પેદા થતી ખરાબ અસરોને ધ્યાનથી સમજો! વગર કારણે, વારંવાર વીર્યશક્તિને વેડફી નાખનાર શારીરિક, માનસિક અને નૈતિક દુર્બળતા અનુભવે છે. એનું મન, શરીર અને બુદ્ધિ, સ્ફૂર્તિપૂર્વક કામ કરવા તૈયાર હોતાં નથી. પરિણામે શારીરિક અને માનસિક શક્તિ દિવસે દિવસે ક્ષીણ થતી જાય છે સાથે કંટાળો, નીરસતા અને હતાશા અનુભવાય છે. આજની યુવાપેઢી વીર્યના મહત્ત્વથી અજાણ હોવાથી અસંચયિત વિષયના નશામાં મોટી ખુવારી નોતરી રહ્યા છે ! જેમાં આત્માનો ઘાત થાય છે.

એકવારના વિષયભોગમાં ખર્ચાતી શક્તિ, ૧૦ દિવસના શારીરિક અથવા ૩ દિવસના બૌદ્ધિક કામ ખરાબર હોય છે. એકવારના વિષય ભોગથી બુદ્ધિ અને ચેતાતંત્ર એકદમ ખોરવાઈ જાય છે. વીર્ય ખૂબ કિંમતી છે, આ શક્તિને વેડફવા જેવી નથી. એકવાર એનો વ્યય થાય પછી કોઈપણ રીતે એને ફરીથી મેળવી શકાતી નથી. માટે એનો કાળજીપૂર્વક સંચય થાય, તો શરીરમાં અદ્ભુત જોમ અને શક્તિનો સંચાર થશે.

વીર્યનો ખર્ચ કરવામાં ન આવે તો, એનું સત્ત્વ, આધ્યાત્મિક શક્તિમાં પરિણમે છે અને મગજમાં એકદું થાય છે. આ દિવ્યશક્તિના સંચયથી ઇચ્છાશક્તિ પ્રબળ બને છે અને આધ્યાત્મિક ઉન્નતિ થાય છે, જે અંતે મોક્ષની પ્રાપ્તિ કરાવે છે.

બ્રહ્મ + ચર્ય =

બ્રહ્મચર્યનો આધ્યાત્મિક અર્થ :

“બ્રહ્મ” એટલે “આત્મા” અને “ચર્ય” એટલે “રમણતા”.

આત્મામાં રમણતા કરવી એ જ બ્રહ્મચર્ય.

ઘણાં લોકો એવું માને છે કે માત્ર કુંવારા રહેવું એ જ બ્રહ્મચર્ય. પણ, બ્રહ્મચર્ય એ માત્ર જાતીયતા કે જાતીય ઈન્દ્રિયો પર જ નિયંત્રણ નહીં; પણ વિચાર, વાણી અને વર્તનથી બધી જ ઈન્દ્રિયો પરનું નિયંત્રણ કે જે મોક્ષ મેળવવા માટેની પહેલી શરત છે.

કળિયુગનાં આ દુષ્કાળમાં, ‘અક્રમ વિજ્ઞાન’થી આ અદ્ભૂત પરાક્રમ શક્ય છે! આજના આ કાળનું વાતાવરણ, વિષયના પ્રબળ અને અનંત સ્પંદનોથી ભરાયેલું છે, એવામાં જ્ઞાની પુરુષની વાણી વ્યક્તિને સમજપૂર્વકનાં બ્રહ્મચર્યમાં રાખે છે.

અક્રમ વિજ્ઞાનની મદદથી જે આવું બ્રહ્મચર્ય પાળે છે, તેઓ વધુમાં વધુ પંદર જન્મમાં મોક્ષ ગતિને પામે છે.

પ્રાચીન કાળમાં ઘણાં મહાન બ્રહ્મચારીઓ થઈ ગયાં છે. જેમકે,

હનુમાનજી કે જેઓ બ્રહ્મચર્યના હથિયારથી અપ્રતિમ શક્તિવાન બન્યાં તથા અનેક પરાક્રમો કરી તેઓ ‘મહાવીર’ પદ પામ્યા.

મહાન એવાં ભીષ્મ જે પાંડવો અને કૌરવોનાં દાદા હતા, તેમણે બ્રહ્મચર્યથી મૃત્યુ પર વિજય મેળવ્યો હતો.

ભગવાન રામના ભાઈ, લક્ષ્મણ એક આદર્શ બ્રહ્મચારી હતા કે જેમણે મહાન વીર, અજય એવા રાવણ પુત્ર-મેઘનાથને પરાજિત કર્યા હતા.

મહારાજા પૃથ્વીરાજ જેમની મહાનતા અને વીરતા પાછળનું મુખ્ય પરિબળ માત્ર બ્રહ્મચર્ય જ હતું.

સ્વામી વિવેકાનંદ કે જેઓ બ્રહ્મચર્યના પ્રતાપે આખા વિશ્વમાં હિંદુસ્તાનનો ડંકો વગાડવામાં સફળ થયા હતા.

આ ત્રણ લોકમાં એવી કોઈ વસ્તુ નથી કે જે બ્રહ્મચારી પ્રાપ્ત ન કરી શકે. પ્રાચીન ઋષિઓ, બ્રહ્મચર્યની કિંમત ખૂબ સારી રીતે જાણતાં હતાં અને એટલે જ તેઓએ ગ્રંથોમાં બ્રહ્મચર્યનો મહિમા વર્ણવ્યો છે.

વિચારણા



પ્રભાટે
ગુણો

બ્રહ્મચર્યની સાધનાથી

૪ અક્રમ યુથ

૧. અંતઃસ્ફુરણા અને આંતરસૂઝ : બ્રહ્મચર્યના પાલનથી મન અને બુદ્ધિની ક્ષમતા અને ધારણ શક્તિ, વિપુલ પ્રમાણમાં વધે છે. નવું સમજવાની અને ગ્રહણ શક્તિઓ ખીલે છે અને વસ્તુઓ તથા પરિસ્થિતિઓને આંતરસૂઝ દ્વારા જલદીથી સમજી શકાય છે.

૨. હિંમત અને નીડરતા : બ્રહ્મચર્યથી ભય ઘણા અંશે વિલય પામે છે અને ભયજનક પરિસ્થિતિમાં પણ નીડર અને અડગ બનાવે છે. આવી પરિસ્થિતિમાં સંકટ પારખી, ગભરાયા વગર, પરિસ્થિતિ વધુ વણસે નહીં એમ એનો ઉકેલ લાવી શકાય છે.

૩. આનંદ અને સંતોષ : સાચા આનંદ અને સંતોષની અનુભૂતિના કારણે ઈન્દ્રિય સુખો પ્રત્યે અનાકર્ષણ અને અરુચિ ઉત્પન્ન થાય છે. ક્યારેક સુખનો અનુભવ એવો અદ્ભુત થાય કે કોઈ વિનાશી ચીજમાં રસ જ નથી રહેતો. આ આનંદ શુદ્ધ અને ઉચ્ચ કોટિનો હોય છે.

૪. યાદશક્તિ : વસ્તુઓને યાદ રાખવી સરળ બને છે અને જૂની ભૂલાઈ ગયેલી યાદો અને સ્વપ્નો પણ સહેલાઈથી તાજ બને છે.

૫. રોગ પ્રતિકારક શક્તિ : બ્રહ્મચર્યના પાલનથી, સંચિત ઉર્જા અને તાકાતમાં વધારો થવાથી, શરીરની રોગ પ્રતિકારક શક્તિ વધે છે.

૬. ચિંતામુક્તિ : ચિંતાઓ મોટા પાયે દૂર થાય છે કે જેથી કોઈપણ પરિસ્થિતિનો ઉકેલ લાવવો સરળ બને છે.

૭. શાંતિ અને સ્વસ્થતા : અંદર અવર્ણનીય શાંતિ અનુભવાય છે અને ધીરજ ધરવાની શક્તિ વધતી જાય છે.

૮. લવચીકતા અને ચપળતા : શરીરની લવચીકતા (ફ્લેક્સીબીલીટી) અને ચપળતામાં વધારો થાય છે.

૯. આત્મવિશ્વાસ : આત્મવિશ્વાસ અને ઉત્સાહમાં વૃદ્ધિ થાય છે અને શરમાળપણું દૂર થઈ સહજ થવાય છે. જો કે, આત્મવિશ્વાસ વધવાની સાથે અભિમાન ઊભું ન થઈ જાય એનું ધ્યાન રાખવું.

૧૦. ગુસ્સા અને ચીડિયાપણાનો અભાવ : બ્રહ્મચર્યથી આનંદ, શાંતિ અને ધીરજ વધે છે અને તેથી ગુસ્સો અને ચીડિયાપણું દૂર થાય છે. “ બધું જ બરાબર છે ” એવું નિરંતર રહ્યા કરે છે.

જોઈએ બ્રહ્મચર્ય

વૈજ્ઞાનિક દ્રષ્ટિએથી

મન, વચન, શરીર અને ઇન્દ્રિયોનાં અબ્રહ્મચર્યથી સ્ત્રી અને પુરુષનાં શરીરમાંથી ઘણાં મહત્વનાં એવાં લેસીથીન, ફોસ્ફરસ, નાઈટ્રોજન અને આયોડિન જેવા તત્વોનો વ્યય થાય છે.

આ સંદર્ભમાં “સાયન્સ ઓફ રીજનરેશન(નવજીવનનું વિજ્ઞાન)” નામનાં પુસ્તકમાં લેખક રેમન્ડ બર્નાડ લખે છે કે, વિષયની વૃત્તિઓ એન્ડોક્રાઈન ગ્રંથિના કારણે ઉદ્ભવે છે, જે વિષય સંબંધી હોર્મોન્સ પેદા કરે છે અને બીજી ગ્રંથિઓનું સંચાલન પણ કરે છે. યુવાઓનાં લોહીમાં ભરપૂર પ્રમાણમાં વિષયનાં હોર્મોન્સ રહેલાં હોય છે. જેમ જેમ એન્ડોક્રાઈન ગ્રંથિ દ્વારા વિષયના હોર્મોન્સનું ઉત્પાદન ઓછું થતું જાય છે, તેમ તેમ વૃદ્ધત્વ અને અશક્તિ અનુભવાય છે. વીર્ય એ શક્તિનો ખંડાર છે જેનું રક્ષણ અને સંચય કરવાથી મનુષ્ય પોતાની તાકાત અને યુવાની લાંબા સમય સુધી ટકાવી શકે છે. વિષયની કલ્પનામાત્રથી શક્તિનો વ્યય થાય છે. વિષયી લોકો પોતાની માનસિક સ્થિરતા જલદી ખોઈ, નાની નાની વાતોમાં વિચલિત થઈ જાય છે. એમનું મન અને શરીર સ્ફૂર્તિહીન બને છે, સાથે યાક અને આળસ વધતાં જાય છે. વીર્યનાં અતિશય વ્યયનાં કારણે અકાળ વૃદ્ધત્વ, નપુંસકતા, નબળાઈ, આંખનાં અને મજ્જાતંતુનાં રોગો, વગેરે શરીરમાં પ્રવેશી જાય છે.





પ્રશ્નકર્તા : હું બારમાં ધોરણમાં છું. ક્લાસમાં મારો પહેલો રેન્ક આવે છે. મારી યાદશક્તિ પણ ખૂબ સારી છે. શારીરિક રીતે મને કોઈ બિમારી નથી. હું સ્વસ્થ અને તંદુરસ્ત છું. મારાથી દ્રષ્ટિદોષ થાય છે અને બ્રહ્મચર્યમાં એટલું રહેવાતું પણ નથી. છતાં મારી પાસે આટલું બધું કેમ છે?

આપ્તપુત્ર : બ્રહ્મચર્ય પાળતો નથી તો પણ પહેલો નંબર આવે છે, તારી પાસે યાદશક્તિ અને તંદુરસ્તી છે. તે પુણ્યને હિસાબે છે. પણ જો અબ્રહ્મચર્યમાં પડીશ, કોઈ લફરું કરતો હોઈશ તો આ બધું તો પતી જ જશે અને ધારણશક્તિ પણ ખલાસ થઈ જશે. બ્રહ્મચર્ય પાળતો નથી એનો મતલબ શું? અબ્રહ્મચર્ય છે જ. જે કંઈ પણ બધી વસ્તુ મળતી હોય ને એ બધું પુણ્યના હિસાબે મળતું હોય છે. જે પુણ્ય લઈને આવેલો છે એને લીધે બધું થતું હશે. અબ્રહ્મચર્ય થશે તો તરત તકલીફ નહીં થાય, પણ લાંબા સમયે બધી તકલીફો પડશે જ અને એના પરિણામો આવશે જ. કેમકે અણહક્કનું ભોગવવા ગયો, વિષયમાંથી સુખ લેવા ગયો, તો એના જોખમો પણ એટલા બધાં આવશે અને દાવા પણ ખૂબ માંડશે.

બધા લોકો જનરલી શું કરે છે કે, બે-ત્રણ એવી વસ્તુઓ જોવે કે આને પહેલો નંબર આવે છે, કેટલાં બધાં મિત્રો છે, છોકરીઓ પણ ફ્રેન્ડ્સ છે. તો લોકનિંદ થાય કે ના થાય? લોકોનો પ્રિય થાય? પુણ્ય હોય ને એટલું એનું ચાલે, પછી લોકનિંદ થઈને ઊભો રહે. કોઈને ના ગમે. પછી ભલે ને પહેલો નંબર લાવતો હોય, એવું તમને થાય કે પછી એની સાથે ફર્યા કરીએ? જુનિયર હોય, અબ્રહ્મચર્યમાં ન પડ્યો હોય, એમને એમ મહેનત કરતો હોય, આ બીજા કષાયમાં પડ્યો ન હોય તો આપણને એની જોડે ફરવાનું મન થાય, પેલાનું તરત ખબર પડી જાય. કંઈ પણ ઊંધા ઘંધા કરતો હોય ને તો એનું પુણ્યની રીતે ચાલે છે, પણ એનું પુણ્ય હંમેશા રહેવાનું નથી. જો આની મહીં પડ્યો તો નુકસાન ચાલુ થઈ જાય. બધાં પ્રોબ્લેમ્સ ચાલુ થઈ જાય.

મહાન પુરુષોની ઝાંખીઓ

મહર્ષિ દયાનંદ સરસ્વતી સ્વામી વિવેકાનંદ

મહર્ષિ દયાનંદ સરસ્વતી અને સ્વામી વિવેકાનંદ, ૧૯મી સદીના ભારતના નવજાગૃતિકાળની ઐતિહાસિક મહત્વની સાંસ્કૃતિક વ્યક્તિઓ છે. તેઓના શૈક્ષણિક વિચારો પ્રાચીન ભારતીય ધાર્મિક, તાત્ત્વિક, સાંસ્કૃતિક અને શૈક્ષણિક પરંપરાનાં હતાં, છતાં તેઓએ પાશ્ચાત્ય પ્રભાવોને અમુક અંશે ઝીલવાનો પ્રયત્ન કર્યો હતો.

તેમના મુજબ શિક્ષણનો એક મહત્વનો હેતુ વિદ્યાર્થીનું ચારિત્ર્ય-ઘડતર છે. બંને મહાનુભાવો બ્રહ્મચર્યને વિદ્યાર્થીકાળ દરમિયાન અનિવાર્ય ગણે છે. સ્વામી દયાનંદે શીલ-સદાચારના કડક નિયમો આપ્યા છે. જ્યારે સ્વામી વિવેકાનંદે પણ બ્રહ્મચારી અને બ્રહ્મચારિણીઓનાં આદર્શ ચરિત્રોનાં ગુણચિત્રો આપ્યાં છે. તેઓ ચારિત્ર્યમાં મુખ્યત્વે જાતીયજીવન-વિષયક વિશુદ્ધિ ઉપર ભાર મૂકે છે. તદુપરાંત વિવિધ ગુણો ખીલે, સારી ટેવો વિકસે, આત્મશ્રદ્ધા જાગે તે માટે અભ્યાસક્રમ સાથે ચારિત્ર્યઘડતરના ચમનિયમ પર તેઓએ અત્યંત ભાર મૂક્યો છે.

સ્વામી વિવેકાનંદે જ્ઞાનપ્રાપ્તિની એકમાત્ર પદ્ધતિ તરીકે એકાગ્રતાને ઓળખાવી છે, અને તે એકાગ્રતા માટે બ્રહ્મચર્યને અનિવાર્ય ગણ્યું છે. તેઓ માને છે કે બાર વર્ષના અખંડ બ્રહ્મચર્યથી વિદ્યાર્થીની કામશક્તિનું આધ્યાત્મિક શક્તિમાં રૂપાંતર થાય છે. વિદ્યાર્થીના બ્રહ્મચર્યપાલનની સુરક્ષા માટે તેઓ બંનેએ કન્યા અને કુમારોનાં અલગ વિદ્યાલય ઈષ્ટ માન્યા છે.

સ્વામી દયાનંદે છેક ૪૮ વર્ષ સુધીના બ્રહ્મચર્યને ઉત્તમ બ્રહ્મચર્ય તરીકે બિરદાવ્યું છે. તો સ્વામી વિવેકાનંદે પણ સ્ત્રીમઠમાં આજીવન બ્રહ્મચારિણીઓને સ્થાન સાથે માન આપ્યું છે. સ્વામી દયાનંદે બ્રહ્મચારીઓને આઠ પ્રકારનાં મૈથુનથી બચવાનું કહ્યું છે. તેઓ બ્રહ્મચર્યને સ્મૃતિ, આત્મસંયમ, બુદ્ધિ, શારીરિક અને આધ્યાત્મિક વિકાસ માટે આવશ્યક ગણે છે.

બંને મહાનુભાવો આધ્યાત્મિક શ્રેય, સામાજિક લગ્નવ્યવસ્થા, બાળકોના શિક્ષણ અને ચારિત્ર્યઘટતર માટે બ્રહ્મચર્યને આવશ્યક માને છે. જે આધ્યાત્મિક શક્તિનો સ્ત્રોત છે તથા યોગસાધના અને જ્ઞાનપ્રાપ્તિ માટે જરૂરી છે. અધ્યાત્મપુરુષોનું સામર્થ્ય તેમનાં બ્રહ્મચર્યને લીધે જ છે.



“ બ્રહ્મચર્ય, નસોમાં વહેતી ધકધકતી આગની જેમ હોવું જોઈએ!” ”



જ્ઞાની વિથ યુથ

પ્રશ્નકર્તા : ઈન્ટરનેટમાં અટકણ પડી ગઈ એવું લાગે છે. સંજોગ મળી જાય ને ક્યારેક તો એ ભૂલ થઈ જાય છે.

પૂજ્યશ્રી : આપણા ઘરમાં છે ઈન્ટરનેટ?

પ્રશ્નકર્તા : ના, ઘરમાં નથી.

પૂજ્યશ્રી : બહાર મળે ત્યારે, આપણે ખૂબ શક્તિ માંગો, મનના કહ્યા પ્રમાણે ચાલવું છે કે ધ્યેયના કહ્યા પ્રમાણે ચાલવું છે?

પ્રશ્નકર્તા : ધ્યેયના કહ્યા પ્રમાણે.

પૂજ્યશ્રી : મન તો થાય ને ટી.વી. જોવાનું મન થાય છે, ઈન્ટરનેટ જોવાનું મન થાય છે કે કંઈક જોઈ લઉં મન થાય છે તે મન જ હોય છે ને ? તો આપણે મનના કહ્યા પ્રમાણે ચાલીશું તો આપણે ખાડામાં પડીશું અને ધ્યેય પ્રમાણે ચાલીશું તો મિનારે (શિખરે) પહોંચીશું.

આપણે દાદા પાસે શક્તિ માંગવાની અને નિશ્ચય કરવાનો કે મારે મનના કહ્યા પ્રમાણે નથી ચાલવું અને ચેપ્ટર વાંચવાનું, બ્રહ્મચર્ય પુસ્તકમાં છે, દસમી આપ્તવાણીમાં ‘મન કા ચલતા તન ચાલે...’ અને “કેવી રીતે સ્ટ્રોંગ રહેવું” એ નિશ્ચય કરવાનો.

પ્રશ્નકર્તા : એ નિશ્ચય થાય, પણ સિન્સીયારીટી જે આવવી જોઈએને એ નથી આવતી.

પૂજ્યશ્રી : આવી જશે હવે નક્કી કરીશ ને! અને પછી હિસાબ કાઢવાનો છે, શું? આ કેટલું બધું ઊંચું ચાલીને આપણે કેટલો ટાઈમ બગાડીએ છીએ. શક્તિ વેડફીએ છીએ. હં, નક્કી કરજે, નીકળી જવાશે.

પ્રશ્નકર્તા : પૂજ્યશ્રી નીકળી જવાય એવી શક્તિ આપજો.

પૂજ્યશ્રી : પાંચ પાંચ, દસ દસ, વીસ વીસ વખત શક્તિ માંગવાની, પચાસ પચાસ વખત હે, દાદા

ભગવાન મને ગમે તેવો સંજોગ મળે તો પણ મારે બ્રહ્મચર્ય બગડવા દેવું નથી, પોલ મારવી નથી, સ્ટ્રોંગ રહેવું છે, મને શક્તિ આપો. નીકળી જવાશે અને પછી આપ્તપુત્રના ટચમાં રહેજે.

પ્રશ્નકર્તા : જય સચ્ચિદાનંદ પૂજ્યશ્રી, ફાઈલ નં. ૧ નજર ઉપર કંટ્રોલ કરી શકતો નથી અને કોઈ આકર્ષક કપડાં પહેરીને આવે તો જોયા વગર ચાલતું નથી, રહેવાતું નથી. સીધી સરળ ભાષામાં કહું તો સ્ત્રી પર આકર્ષણ બહુ થાય છે અને મને ખબર છે કે આમાં કોઈ સુખ નથી છતાં ખૂબ આકર્ષણ થાય છે.

પૂજ્યશ્રી : આપણે આંખો ખેંચાય ત્યારે અંદર છઠ્ઠી કલમ બોલાવી, ‘હે દાદા ભગવાન ! મને કોઈપણ દેહધારી જીવાત્મા પ્રત્યે, સ્ત્રી-પુરુષ અગર નપુંસક, ગમે તે લિંગધારી હોય’ તે બોલ બોલ કરવું. મને નિર્વિકારી રહેવાની શક્તિ આપો. એ વાક્ય બોલી શકે, દાદા ભગવાનના અસીમ જય જયકાર બોલી શકો, હે દાદા ભગવાન મને નિર્વિકારી રહેવાય એવી શક્તિ આપો. એ બધું બોલો ને એટલે પેલી લીંક તૂટી જશે. શું? અને પછી રોજ રાત્રે બેસીને પ્રતિક્રમણ કરવાના અને બીજો ભાગ છે કે કોઈને દુઃખ આપીએ છીએ આપણે આખા દિવસમાં ?

પ્રશ્નકર્તા : હા, કો ‘કવાર અપાઈ જાય છે.

પૂજ્યશ્રી : હા, તેના પ્રતિક્રમણ કરવાના વિષય અને કષાયના. કોઈને દુઃખ અપાયું, કોઈની પર દ્રષ્ટિ બગડી એની માફી માંગ્યા કરવાની નવરા પડીએ, પછી નવ કલમો બોલો, નમસ્કાર વિદિ કરો, સરસ બધું પ્રાર્થના કરજો, શક્તિ વધશે એનાથી.

પ્રશ્નકર્તા : પૂજ્યશ્રી, નિર્વિકાર રહેવાની શક્તિ આપજો.

જાણી આશ્ચર્યની પ્રતિમા

૧૯૯૭માં પહેલી વાર નીરુમાને જોયા અને ત્યારથી જ એમનું ખુબજ ખેંચાણ થઇ ગયેલું. મમ્મી-પપ્પા આવવા દેશે કે નહિ એ વિચારોમાં, જેમ બધા ભાગીને લગ્ન કરે એમ હું સીમંદર સીટી કોઈને કહ્યા વગર જ આવી ગઈ અને સમર્પિત થઈ ગઈ. નીરુમા એ વ્યવહાર અને નિશ્ચયથી અમને ઘડ્યા.

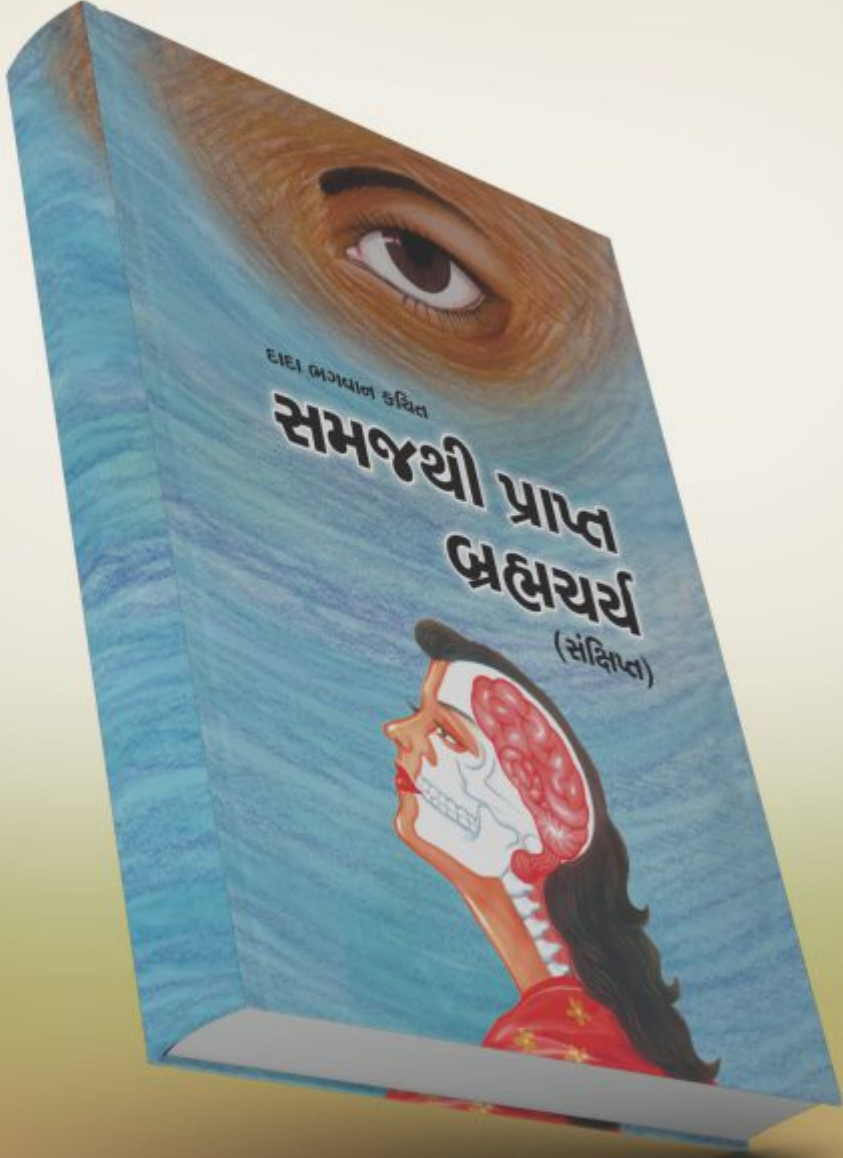
હું સી.એ (ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટ)માં નાપાસ થઈ હતી તો નીરુમાએ કહ્યું કે ડરવાનું નથી, તારે આગળ વધવાનું છે. મને છોકરીઓ ભણે એ બહુ જ ગમે છે, છોકરીઓએ તો ભણવું જ જોઈએ અને સ્વતંત્ર થવું જ જોઈએ, એટલે એમને એવું બહુજ હતું કે તું આગળ ભણ અને સી.એસ. (કંપની સેક્રેટરી) પણ કર. એટલે એ પણ ભણી. મને એમનો ખૂબ સપોર્ટ હતો. એ મારા મમ્મી, પપ્પા, ગાઈડ જે પણ કહો બધું તેઓજ હતા. અહીં મમ્મી ન હતા તો બધી હૂંફ એ જ આપતા અને લાડ પણ લડાવતા. રાત્રે મોડે સુધી કામ કરતા હોઈએ તો પ્રસાદી પણ મોકલતા.

તે આટલું સાચવતા, છતાં પણ મને તેમના નેગેટિવ પોઈન્ટ્સ દેખાતા, જે લખીને મેં તેમને આપ્યા અને કહ્યું કે નીરુમા મને તમારામાં આવું દેખાય છે. મને એમ હતું કે એ મને વઢશે અથવા કાઢી મુકાશે. પણ તેમણે ખુબજ પ્રેમ અને કરુણા થી કહ્યું કે, "આ બધું તો તારી બુદ્ધિનું છે જેને અમે નથી ગાંઠતા. અમે તો તમારું દિલ જોઈએ છીએ." અને હું એટલી ગદ્ગદ્ થઈ ગઈ અને એમનું સ્થાન મારા હૃદયમાં વધુ ઉપર સ્થપાઈ ગયું.

નીરુમા સાથે જે બે વર્ષ રહેવા મળ્યું, તે બે વર્ષ મારા જીવનની મૂડી સમાન છે. જ્યારે હું અહીં આવી ત્યારે શરૂઆતમાં મારાથી ખૂબ ભૂલો થતી અને નીરુમા પ્રેમથી વાળી લેતા. ૨૦૦૪ની સાલમાં એક ભૂલ મારાથી વારંવાર થયા કરતી. આ વિશે મેં નીરુમા ને લખી આપ્યું હતું જે માટે એમણે મને ખૂબ પ્રેમથી સમજાવી. થોડો સમય બધું સારું ચાલ્યું અને વળી તે ભૂલ થવાની શરૂ થઈ ગઈ. ત્યારે નીરુમાએ મને એ માટે સખત કડક શબ્દોમાં ખખડાવી દીધી અને બીજી પણે જાણે કરુણાનો ધોધ વરસાવતા હોય એમ બોલ્યા કે, “તમે કોની દીકરીઓ છો? નીરુમાની. પછી શું જોઈએ છે તમને? આખી દુનિયામાં ન મળે એમાં નીરુમા તમને મળી છે પછી તમને શું જોઈએ છે? શેના માટે આ બધું?” એ શબ્દો જાણે એવા અંદર ઊતરી ગયા કે મને થઈ ગયું કે આમના માટે હું બધું કરી છૂટીશ. અને હું એ ભૂલમાંથી જ્યારે ત્યારે કેટલાય પગથિયા ચઢી ગઈ હોઉં એવું લાગ્યું.



દાદાશ્રીના પુસ્તકની ઝલક



Download free ebook / PDF
versions of this book by
scanning this QR code



ચેતો માત્ર વિષયની સામે....

પ્રશ્નકર્તા: હવે દાદા, સમજમાં આવે છે કે આપણે આ ખોટું કરીએ છીએ, તો પણ થઈ જાય છે.

દાદાશ્રી: પછી પ્રતિક્રમણ થતાં નથી ?

પ્રશ્નકર્તા: થાય છે. ચંદુભાઈ ખોટું કરે છે, પણ ત્યારે અટકી નથી જવાતું. પછી તરત પ્રતિક્રમણ થાય છે. પણ એક વાર તો એક સેકન્ડની અંદર બાજુ ઊંઘી વાળી દે.

દાદાશ્રી: બધું ખોટું થાય છે તેનો વાંધો નથી. પણ એક આ વિષય એકલો જ છે તે એવી વસ્તુ છે કે આ આને બધું એ કરી નાખે એવું છે. એટલે અમે ફક્ત વિષય સંબંધીનું એકલાનું ચેતતા રહેવાનું કહીએ છીએ.

ભૂલો દહાડે દહાડે હજુ દેખાતી નથી. એનું કારણ શું છે કે ખોરાક બહુ નુકસાન કરે તો બે-ત્રણ કલાક સુધી પ્રમાદ ચઢી જાય, પછી ઊતરી જાય. પણ આ વિષયનો કેફ આખો દિવસ ચોવીસ કલાક રહે છે. એટલે એને ભૂલ દેખાતી જ નથી. એટલે વિષયથી નિવૃત્ત થાય, ત્યારે ભૂલ દેખાવાની શરૂઆત થશે. ખરી ભૂલો, મોટી ભૂલો, જેને સૂક્ષ્મ કહેવાય છે, એટલે આ એકલો જ આધાર નડે છે. જેને જેટલી ઉતાવળ હોય, એ પ્રમાણે પ્રતિક્રમણ કર્યા કરે. એમાં કોઈ એવું નથી કે આમ જ કરવું.

એના તો દરરોજના હજાર હજાર પ્રતિક્રમણ !

અત્યારે ફક્ત આંખને સંભાળી લેવી. પહેલાં તો બહુ કડક માણસો, આંખો ફોડી નાખતા 'તા. આપણે આંખો ફોડી નાખવાની નહીં. એ મૂર્ખાઈ છે, આપણે આંખ ફેરવી નાખવાની.

એમ છતાં જોવાઈ જાય તો પ્રતિક્રમણ કરી લેવું. એક મિનિટ પણ પ્રતિક્રમણ ચૂકશો નહીં. ખાદ્યા-પીદ્યામાં વાંકું થયું હશે તો ચાલશે. સંસારનો મોટામાં મોટો રોગ જ આ છે. આને લઈને જ સંસાર ઊભો રહ્યો છે. આના મૂળિયા પર સંસાર ઊભો રહ્યો છે. મૂળ જ છે આ. ડહાપણપૂર્વક કામ કાઢી લેવાનું છે. અત્યારે કંઈ કાળાબજારના માલ લાવ્યા તે, પછી કાળાબજારમાં વેચવો તો પડે જ, પણ આપણે કહેવું કે પ્રતિક્રમણ કરો. પહેલાં પ્રતિક્રમણ નહોતાં કરતા. તે બધા તલાવડાં ભર્યા કર્મના, પ્રતિક્રમણ કર્યા એટલે ચોખ્ખું કરી નાખ્યું. આ પ્રતિક્રમણ, પ્રત્યાખ્યાન પાંચસો પાંચસો, હજાર હજાર થશે ત્યારે કામ થશે.

સંસારનો મોટામાં મોટો રોગ જ આ છે. આને લઈને જ સંસાર ઊભો રહ્યો છે.

પસ્તાવા સહિતના પ્રતિક્રમણો !

પ્રશ્નકર્તા : અમુક વખત તો પ્રતિક્રમણ કરવાનો કંટાળો આવી જાય છે. એકદમ એટલા બધાં કરવા પડે.

દાદાશ્રી : હા, આ અપ્રતિક્રમણનો દોષ છે. તે ઘડીએ પ્રતિક્રમણ ના કર્યા, તેને લઈને આજે આ બન્યું. હવે પ્રતિક્રમણ કરવાથી ફરી દોષ ઊભો નહીં થાય.

પ્રશ્નકર્તા : કપડું ધોવાઈ ગયું કોને કહેવાય ?

દાદાશ્રી : આપણને પોતાને જ ખબર પડે કે મેં ધોઈ નાખ્યું. પ્રતિક્રમણ કરીએ એટલે.

પ્રશ્નકર્તા : મહીં ખેદ રહેવો જોઈએ ?

દાદાશ્રી : ખેદ તો રહેવો જ જોઈએ ને ? ખેદ તો જ્યાં સુધી આ નિવેડો ના આવે ત્યાં સુધી ખેદ તો રહેવો જ જોઈએ. આપણે તો જોયા કરવાનું. ખેદ રાખે છે કે નહીં તે. આપણે આપણું કામ કરવાનું છે, એ એનું કામ કરે.

પ્રશ્નકર્તા : આ બધું ચીકણું બહુ છે. એમાં થોડો થોડો ફરક પડતો જાય છે.

દાદાશ્રી : જેવો ભરેલો દોષ એવો નીકળે. પણ તે બાર વર્ષે કે દસ વર્ષે-પાંચ વર્ષે બધું ખાલી થઈ જશે, ટાંકીઓ બધું સાફ કરી નાખશે. પછી ચોખ્ખું ! પછી મજા કરો !

પ્રશ્નકર્તા : એક વખત બીજ પડી ગયું હોય એટલે રૂપકમાં તો આવે જ ને ?

દાદાશ્રી : બીજ પડી જ જાયને ! એ રૂપકમાં આવવાનું પણ જ્યાં સુધી એનો જામ થયો નથી, ત્યાં સુધી ઓછા-વત્તા થઈ જાય. એટલે મરતાં પહેલાં એ ચોખ્ખો થઈ જાય.

તેથી અમે વિષયના દોષવાળાને કહીએ છીએ ને કે વિષયના દોષ થયા હોય, બીજા દોષ થયા હોય, તેને કહીએ કે, રવિવારે તું આમ ઉપવાસ કરજે ને આખો દહાડો એ જ વિચાર કરીને, વિચાર કરી કરીને એને ઘો ઘો કર્યા કરજે. એમ આજ્ઞાપૂર્વક

કરે ને, એટલે ઓછું થઈ જાય !

પ્રશ્નકર્તા : વિષય-વિકાર સંબંધીનું સામાયિક-પ્રતિક્રમણ કરવાનું કેવી રીતે ?

દાદાશ્રી : અત્યાર સુધી ભૂલ થઈ ગઈ હોય તેના પ્રતિક્રમણ કરવાના, ભવિષ્યમાં ભૂલ નહીં થાય એવો નિશ્ચય કરવાનો.

પ્રશ્નકર્તા : આપણને સામાયિકમાં તો જે કંઈ દોષ થયા હોય, તે ફરી ફરી દેખાતા હોય તો ?

દાદાશ્રી : દેખાય ત્યાં સુધી એની ક્ષમા માંગવાની, ક્ષમાપના કરવાની, એના પર 'એ' પસ્તાવો કરવાનો, પ્રતિક્રમણ કરવાનું.

પ્રશ્નકર્તા : આ હમણાં સામાયિકમાં બેઠા, આ દેખાયું છતાં ફરી ફરી કેમ આવે છે ?

દાદાશ્રી : એ તો આવેને, મહીં પરમાણુ હોય તો આવે. તેનો આપણને શું વાંધો છે ?

પ્રશ્નકર્તા : આ આવે છે એટલે એમ કે હજુ ધોવાયો નથી.

દાદાશ્રી : ના, એ તો માલ હજુ ઘણાં કાળ સુધી રહેશે. હજુ ચ દસ-દસ વરસ સુધી રહેશે, પણ તમારે બધો કાઢવાનો.

પ્રશ્નકર્તા : આ જે બે પાંદડીએ ચૂંટવાનું વિજ્ઞાન છે, કે વિષયની ગાંઠ કૂટે ત્યારે બે પાંદડે ઉંપેડી નાખવું. તો જીતી જવાય ને ?

દાદાશ્રી : હા, પણ વિષય એવી વસ્તુ છે કે જો એમાં એકાગ્રતા થાય તો આત્મા ભૂલે. એટલે આ ગાંઠ આમ નુકસાનકારક છે, તે એટલા જ માટે કે એ ગાંઠ કૂટે ત્યારે એકાગ્રતા થઈ જાય છે. એકાગ્રતા થાય એટલે વિષય કહેવાય. એકાગ્રતા થયા વગર વિષય કહેવાય જ નહીં ને ! એ ગાંઠ કૂટે ત્યારે એટલી બધી જાગૃતિ રહેવી જોઈએ કે વિચાર ઊભો થતાંની સાથે ઉંપેડીને ફેંકી દે, તો એને ત્યાં એકાગ્રતા ના થાય. જો એકાગ્રતા નથી તો ત્યાં વિષય જ નથી, તો એ ગાંઠ કહેવાય અને એ ગાંઠ ઓગળશે ત્યારે કામ થશે.

અનુભવ



સ્કૂલ લાઈફમાં હું ભાગવામાં ખૂબ હોંશિયાર હતો. ૧ થી ૯ ધોરણ સુધી ક્લાસમાં હંમેશા મારે પહેલો નંબર આવતો. ૧૦માં ધોરણમાં મને ૮૫% આવ્યા અને મેં અમદાવાદની સારી કોલેજમાં ડિપ્લોમા એન્જિનીયરીંગમાં એડમિશન લીધું. મને કોલેજના વિષય વિકારી વાતાવરણની અસર થતાં વાર ન લાગી. પહેલા સેમિસ્ટરમાં ૬૦% રીઝલ્ટ આવ્યું. બીજા સેમિસ્ટરમાં નાપાસ થયો અને ધીરે ધીરે ડિપ્રેશનમાં આવી ગયો. એમાં ટેન્ક મેળવવા કુસંગરૂપી કાદવ ચોપડતો ગયો. પણ પછી તો દરેક સેમિસ્ટરમાં નાપાસ થવા લાગ્યો. અંતે મહામહેનતે છેલ્લા વર્ષમાં આવ્યો અને એ જ વર્ષે નીરુમા પાસેથી જ્ઞાન લીધું.

એક દિવસ અચાનક મને વિચાર આવ્યો કે મારું ભાગવાનું પૂરું થશે કે નહીં? હું શું કરીશ? મારા પપ્પાનો ધંધો ન હતો કે જે સાંભળી લેવાય. પપ્પા તો ગવર્નમેન્ટ નોકરી કરતા હતા એટલે બીજી કોઈ અપેક્ષા રખાય એમ ન હતું, જે કંઈ કરવાનું હતું તે મારે જ કરવાનું હતું. મારામાં બોલવાની કે બીજી કોઈ આવડત ન હતી. એટલે મારી પાસે ભાગવા સિવાય બીજો કોઈ વિકલ્પ જ ન હતો. મને વારંવાર પ્રશ્ન થતો કે આ બધું થયું કેવી રીતે? સ્કૂલમાં નાપાસ થવાનું તો દૂર, ક્યારેય ઓછા માર્ક્સ પણ નથી આવ્યા. તો હવે શું બદલાઈ ગયું મારામાં? ખરેખર તો મારું ચિત્ત કુસંગ અને વિષય વિકારનાં લીધે ફેકચર્ડ થઈ ગયું હતું અને ગ્રાસ્પીંગ પાવર ખલાસ થઈ ગયો હતો જેથી સવારથી સાંજ સુધી ચોપડી લઈને બેઠો ભલે હોઈ પણ, એક પાનું પણ ફર્યું ન હોય અને જો ક્લાકમાં દસ પાના વાંચી નાખ્યાં હોય તો પણ તેમાંથી ગ્રાસ્પ કંઈ ન થયું હોય. એટલે સમજાયું કે વિષય વિકારનાં ચિંતનમાં ગ્રાસ્પીંગ પાવર ઓછો થઈ ગયો છે.

જ્ઞાન લીધા પછી થોડા સમય બાદ પુજ્યશ્રીનો “બ્રહ્મચર્ય સંબંધી” સત્સંગ ભર્યો. બ્રહ્મચર્યની વાત મારા કામની હોય એવું લાગ્યું. આ વિષય વિકારમાંથી બહાર આવીશ તો જ બધું પાછું મળશે એમ સમજાયું. બસ, ત્યારથી બ્રહ્મચર્યનું ખેંચાણ વધવા લાગ્યું અને હું બ્રહ્મચર્યના સત્સંગો, શિબિરોમાં જવા લાગ્યો. મને અંદર નીરુમા અને પૂજ્યશ્રી પ્રત્યે અહો અહો! થવા લાગ્યું. પૂજ્યશ્રીના સત્સંગ પછી મેં વિષય વિકારી દોષોના પ્રતિક્રમણ કરવામાં અને બ્રહ્મચર્યના પુસ્તકનું રોજ વાંચન ચાલુ કર્યું. જેના લીધે એકબાજુ ભાગવામાં બધી એટીકેટી સોલ્વ કરીને સારા માર્ક સાથે ડિપ્લોમા એન્જિનિયરીંગ પૂરું કર્યું અને બીજી બાજુ સારી નોકરી મળી ગઈ. પછી જીવનમાં નિષ્ફળતા કદી આવી જ નહીં. થોડા સમય બાદ હું અડાલજ આવી ગયો અને નીરુમાને સમર્પણ થઈ ગયો. ત્યારે નીરુમાએ વિધિ કરી આપી, એ પછી ક્યારેય વિષય વિકારી દોષોના વિચારો આવ્યા નથી.

મહાનુભાવો,

ખીલ્યું જીવન જેઓનું બ્રહ્મચર્યના પ્રભાવથી

આપણે આ અંકમાં બ્રહ્મચર્ય બાબતે ઘણી ચર્ચા કરી. ચાલો હવે અહીં આપણે દુનિયાની કેટલીક પ્રભાવશાળી અને મહાન વ્યક્તિઓના બ્રહ્મચર્ય વિશેના મંતવ્યો જાણીએ:

લીઓનાર્ડો દા વિન્ચી

લીઓનાર્ડોનો જન્મ ૧૫ એપ્રિલ, ૧૪૫૨ના રોજ ઈટાલીમાં થયો. તેઓ એક મહાન ગણિતશાસ્ત્રી અને વૈજ્ઞાનિક હોવાની સાથે કળામાં પણ નિપુણ હતાં. મોનાલિસા, ધ લાસ્ટ સપર, ધ વિટ્ટુચન મેન, લેડી વીથ એન અરમાઈન વગેરે. તેમની કળાના ઉત્કૃષ્ટ નમૂના છે. એવી માન્યતા છે કે તેમની અદ્ભુત એકાગ્રતાનું કારણ હતું. તેમના જીવનમાં બ્રહ્મચર્યનું આચરણ.



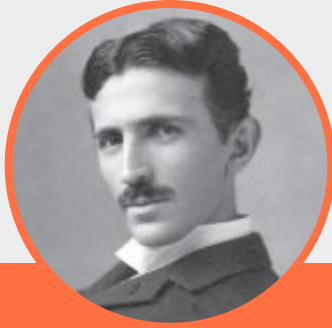
મહાત્મા ગાંધી

મહાત્મા ગાંધીએ તેમની આત્મકથામાં લખ્યું છે કે જ્યારે તેઓ ૩૪ વર્ષના હતાં, તેમને એવો આંતરિક અવાજ સંભળાયો કે આધ્યાત્મિક પ્રગતિ માટે, સંપૂર્ણ બ્રહ્મચર્યનું પાલન અનિવાર્ય છે. ગાંધીજી નિઃસ્વાર્થ ભાવે સેવા કરતાં, દર રવિવારે મૌન પાળતા, રોજની પ્રાર્થના કરતાં, ભગવદ્ગીતાનું વાંચન કરતા અને ચમ-નિયમ: સત્ય, અહિંસા, બ્રહ્મચર્ય વગેરે. નું ચુસ્ત પાલન કરતાં. આ બધાનું પાલન તો તેઓ કરતાં પણ હવે એમને સમજાયું કે, “જ્યાં સુધી સંપૂર્ણ બ્રહ્મચર્ય નથી, ત્યાં સુધી આગળની પ્રગતિ નથી.” ગાંધીજીએ તેમની પત્ની સાથે આ અંગે ચર્ચા કરી, અને કસ્તુરબા બ્રહ્મચર્ય માટે સંમત થયા. તેઓ એ વખતે ૩૪ કે ૩૫ વર્ષના હશે અને ત્યારથી ૭૯ ની ઉંમર સુધી, એટલે કે ૪૦થી પણ વધારે વર્ષો સુધી તેમણે સંપૂર્ણ બ્રહ્મચર્યનું પાલન કર્યું. તેમની મહાન સફળતાનું કારણ, તેમની આ તપસ્યા જ હતી. મહાત્મા ગાંધીએ અહિંસાના શસ્ત્રથી ભારતને અંગ્રેજોની ગુલામીમાંથી મુક્ત કરાવ્યું જે વિશ્વવિખ્યાત ઉપલબ્ધિ છે.



રામકૃષ્ણ પરમહંસ

રામકૃષ્ણ પરમહંસનો જન્મ ૧૮ ફેબ્રુઆરી, ૧૮૩૬ના રોજ થયો. તેઓ એક સિદ્ધ પુરુષ હતા. તેઓ મુજબ જે બાર વર્ષનું અખંડ બ્રહ્મચર્ય પાળે, તેમને વિશિષ્ટ સિદ્ધિઓ પ્રાપ્ત થાય છે. તેમનામાં એક આંતરિક ચેતના વિકસે છે, જેને સ્મરણ ચેતના કહેવાય છે. જેના કારણે તેમને બધું જ યાદ રહે છે, બધું જ સમજાઈ જાય છે. જ્યારે પુરુષ પોતાની જાતીય ઉર્જા (સેક્સ્યુઅલ એનર્જી) ને સંચિત કરવામાં સફળ થાય છે ત્યારે તેની બુદ્ધિ, બ્રહ્મનું દ્રશ્ય પ્રતિબિંબિત કરી શકે છે. જે પુરુષ આ બ્રહ્મના દ્રશ્યનું પોતાના હૃદયમાં વહન કરે છે તે પૂર્ણતાને પામી શકે છે. - એ કોઈ પણ કાર્ય કરે તેમાં એને અદ્ભૂત સફળતા મળે જ છે. શ્રી રામકૃષ્ણ પરમહંસના આવા વિચારો હતા. સ્વામી વિવેકાનંદ, તેમનાં શિષ્યોમાંથી એક છે.



નીકોલા ટેસ્લા

સેક્સ અને ડેટિંગ કરતાં વધારે જીવનમાં ઘણું કરવા જેવું છે. ટેસ્લા એનું ઉત્તમ ઉદાહરણ છે, જેણે તેના એક જ જીવનમાં કેટલું મેળવી લીધું હતું ! ટેસ્લા એક સાચા અને ટ્રટ આદર્શવાદી હતા. તેમની પાસે પૈસાદાર, પ્રખ્યાત ઉદ્યોગપતિ બનવાની તક હતી, પણ તેમણે એ માર્ગ કોઈ પણ ખચકાટ વગર નકારી દીધો, અને એ સમયને પોતાના ધ્યેયને વાસ્તવિક બનાવવામાં વાપર્યો. ટેસ્લા માટે અભ્યાસ, એ કોઈ સામાન્ય માણસ કરતાં બહુ જુદી પ્રક્રિયા હતી. તેમને કોઈ પુસ્તકાલયની જરૂર પડતી ન હતી. તેમણે વાંચેલ કોઈપણ પુસ્તકનું કોઈપણ પાનું, કોઈપણ ફોર્મ્યુલા, ઇક્વેશન કે લોગેરીધમના ટેબલની કોઈપણ આઈટેમ યાદ કરવા તેઓ તેમના મગજની મદદ લેતા જે યાદ કરતાં જ તેમની આંખ સામે ઝળકી ઊઠતું. તેઓ પોતાની યાદશક્તિથી પુસ્તકોની ગણતરી કરી શકતા. સમયની ખચત જે આ સંશોધનના કાર્યમાં શક્ય બન્યું તે જબરજસ્ત હતું. તેમની પાસે આ પ્રકારની શક્તિ હતી, તેનું રહસ્ય તેમનું બ્રહ્મચર્ય હતું.

ડિસેમ્બર ૨૦૧૭

વર્ષ: ૫, અંક : ૦૮

સળંગ અંક : ૫૬

અક્રમ યુથ

Date of Publication: 22nd of Every Month

RNI No. GUJGUJ/2013/53113

Reg. No. G-GNR-310/2017-2019

Valid up to 31-12-2019

LPWP Licence No. CPMG/120/2017

Valid up to 31-12-2019

Posted at Adalaj Post Office
on 22th of every month

બ્રહ્મચર્ય



Send your suggestions and feedback at: akramyouth@dadabhagwan.org

Printed and Published by Dimple Mehta on behalf of Mahavidya Foundation-Owner.

Printed at : Amba Offset, B-99, GIDC, Sector-25, Gandhinagar – 382025.



અક્રમ યુથ 24 ડિસેમ્બર | 2017